

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Egz. Nr 166

II KONFERENCJA NAUKOWO-TEORETYCZNA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

Referat Nr 7

DZIAŁANIA LOTNICTWA W NATARCIU KORPUSU
ARMIJNEGO NA ZAWCZASU PRZYGOTOWANĄ OBRONĘ
NIEPRZYJACIELA W WARUNKACH OBUSTRONNEGO
UŻYCIA BRONI ATOMOWEJ

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. br. K. Świerczewskiego

Dział
Nr 011705

09072

12543

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

~~XXXXXXXXXX~~
Egz. Nr 166

II KONFERENCJA NAUKOWO-TEORETYCZNA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

Referat Nr 7

DZIAŁANIA LOTNICTWA W NATARCIU KORPUSU
ARMIJNEGO NA ZAWCZASU PRZYGOTOWANĄ OBRONĘ
NIEPRZYJACIELA W WARUNKACH OBUSTRONNEGO
UŻYCIA BRONI ATOMOWEJ

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

Data:

Nr 011705

011705

09072

12543

REMBERTÓW

PAŹDZIERNIK

1955

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
Im. gen. broni K. Świerczewskiego

Melli pot 12357 J

Egz. nr 166.

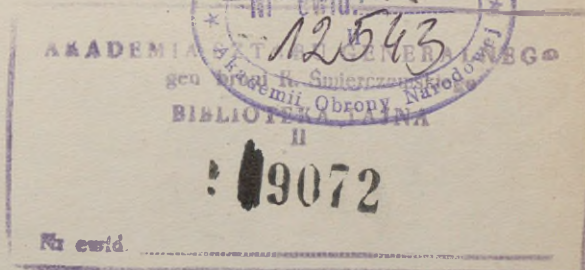
II KONFERENCJA NAUKOWO - TEORETYCZNA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO

Referat Nr 7

DZIAŁANIA LOTNICTWA W NATARCIU KORPUSU
ARMIJNEGO NA ZAWCZASU PRZYGOTOWANA OBRONE
NIEPRZYJACIELA W WARUNKACH OBUSTRONNEGO
UŻYCIA BRONII ATOMOWEJ.

Archiwum Biblioteki Tajnej
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. br. K. Świerczewskiego

Dzielnica Główna - Archiwum

Referat przygotowała Katedra Taktyki Wojsk Lotniczych ASG
Aûtor referatu: ppłk BEJGIER - Szef Katedry Taktyki Wojsk
Lotniczych.

Referat został zaakceptowany przez Radę Naukową Akademii
Sztabu Generalnego.

PLAN REFERATU

I. Rola lotnictwa i zasady jego zastosowania we współczesnej walce zaczepnej.

II. Działania lotnictwa według okresów i etapów natarcia korpusu armijnego:

- 1/ działania lotnictwa w okresie przygotowawczym;
- 2/ działania lotnictwa w okresie wykonywania zadania bliższego przez korpus armijny;
- 3/ działania lotnictwa w czasie wykonywania zadania następnego przez korpus armijny;
- 4/ działania lotnictwa w czasie wykonania zadania dnia przez korpus armijny.

III. Zasady organizacji współdziałania i dowodzenia lotnictwem w toku walki.

IV. W n i e s k i.

I. ROLA LOTNICTWA I ZASADY JEGO ZASTOSOWANIA WE WSPÓŁCZESNEJ WALCE ZACZEPNEJ.

Współczesny rozwój techniki bojowej, a przede wszystkim wyposażenie wojsk w broń atomową - wywiera poważny wpływ na zasady i sposoby przygotowania i prowadzenia działań bojowych oraz na zastosowanie w nich różnych rodzajów wojsk i sił zbrojnych, w tej liczbie i lotnictwa.

Broń atomowa, w połączeniu z innymi środkami walki, znacznie rozszerzyła możliwości wojsk we współczesnej walce i operacji pozwalając na szybsze i skuteczniejsze osiągnięcie zdecydowanych celów działań.

Obustronne zastosowanie broni atomowej otwiera przed lotnictwem nowe możliwości i jednocześnie stawia nowe zadania, jak niszczenie środków napadu atomowego nieprzyjaciela / artyleria atomowa, wyrzutnie pocisków rakietowych / i odpieranie napadów atomowych jego lotnictwa. Wzrasta więc znaczenie osłony wojsk i innych obiektów przez własne lotnictwo myśliwackie oraz znaczenie walki o panowanie w powietrzu, w celu zapewnienia swobody działań wojskom własnym.

Wykorzystanie właściwości lotnictwa / zasięg, manewrowość, siła uderzenia / zapewnia możliwość szybkiego przeniesienia i skoncentrowania wysiłku lotnictwa na wybranym kierunku / obiektach / lub w razie potrzeby długotrwałego oddziaływania na nieprzyjaciela.

Charakter współczesnej obrony wpływający z jej głębokości / rozbudową rubieży obrony i głębokość ugrupowania bojowego /, aktywności / silne odwody / i trwałości inżynierskich umocnień obronnych / obrona przeciwatomowa / wymaga zwiększenia gęstości rażenia obiektów oraz zwiększenia głębokości działania lotnictwa dla zapewnienia jednocześnie obszarów całej taktycznej głębokości obrony nieprzyjaciela.

Zad.
Lotn.

Nowe warunki natarcia / duże tempo, głębokość zadań / stawiają nowe wymagania lotnictwu wsparcia natarcia, przede wszystkim takie, jak: ciągłość wsparcia, odpowiednia siła wykonywanych uderzeń i ich terminowość. Wzrasta również znaczenie walki z odwodami nieprzyjaciela i udział lotnictwa w odpięciu kontrataków i przeciwdzierzeń - w celu zabezpieczenia dużego tempa natarcia, przełamania z marszu kolejnych rubieży obrony nieprzyjaciela i szybkiego sferesowania przeszkód wodnych w głębi jego obrony. Stały wzrost możliwości bojowych lotnictwa i zmniejszenie zależności jego działań od stanu pogody i pory doby zwiększa rolę i znaczenie lotnictwa w walce i operacji oraz jego wpływ na przebieg walki ogólnowojskowej.

Główne zadania zastosowania bojowego lotnictwa w natarciu są:

- znasowanie wysiłków lotnictwa na kierunku i obiektach posiadających decydujące znaczenie dla nacierających wojsk, przy centralizacji dowodzenia lotnictwem;
- ścisłe współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi na zasadzie wsparcia.

Znasowane zastosowanie lotnictwa polega na skoncentrowaniu jego wysiłku na kierunku głównego uderzenia wojsk lądowych, na całą głębokość działań, dla wykonania najważniejszych zadań.

Scentralizowanie dowodzenia jest podstawową metodą dowodzenia działaniami bojowymi lotnictwa. Częściowa decentralizacja dowodzenia lotnictwem jest możliwa w wyjątkowych wypadkach, w celu zabezpieczenia bardziej ścisłego współdziałania / głównie lotnictwa szturmowego z wojskami lądowymi podczas wspólnych działań w głębi obrony nieprzyjaciela lub na odizolowanych, oddalonych kierunkach.

Współdziałanie lotnictwa z wojskami korpusu armijnego polega na uzgodnieniu działań bojowych co do celu, miejsca i czasu. Z punktu widzenia charakteru wspólnych działań i wykonywanych zadań, współdziałanie może być taktyczne lub operacyjne. Korpus armijny uzgadnia z lotnictwem zadania w zakresie współdziałania taktycznego. Współdziałanie operacyjne organizuje się na szczeblu Frontu.

II. DZIAŁANIA LOTNICTWA WEDŁUG OKRESÓW

I ETAPÓW NATARCIA KORPUSU ARMIJNEGO.

Zadania wykonywane przez lotnictwo w natarciu są ściśle związane z zadaniami wojsk lądowych. Charakter współczesnej obrony, zwłaszcza rozbudowanej w przewidywaniu stosowania przez strony walczące broni atomowej, wymaga od nacierającego zapewnienia zdecydowanej przewagi sił i środków na kierunku przełamania.

Artyleria mimo całej swej mocy nie jest w stanie całkowicie obezwładnić siły żywej i środków ogniowych obrony w ukryciach ze względu na ograniczony zasięg jej ognia i niemożliwość prowadzenia obserwacyjnego ognia na całą głębokość pola walki.

Ogień artylerii musi być uzupełniony działaniem lotnictwa, które zarazem jest podstawową siłą zabezpieczającą szerokie stosowanie środków atomowych oraz odparcie atomowego napadu nieprzyjaciela.

Całokształt działań lotnictwa, związanych z zabezpieczeniem natarcia wojsk lądowych, nosi nazwę natarcia lotniczego. Natarcie lotnicze jako forma zastosowania bojowego lotnictwa jest powiązaniem i rozwiązaniem zasad zmasowania wysiłków i ciągłego współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi. Pozwala ono w sposób najbardziej pełny wykorzystać możliwości bojowe lotnictwa przez ześrodkowanie jego wysiłków na kierunku głównego uderzenia nacierających wojsk własnych. Istota lotniczego natarcia polega na długotrwałym, nieprzerwanym oraz skutecznym działaniu lotnictwa na korzyść wojsk lądowych w taktycznej i operacyjnej głębokości obrony nieprzyjaciela w okresie przygotowania i w toku natarcia. Natarcie lotnicze obejmuje: wywołanie i utrzymanie panowania w powietrzu, osłonę wojsk własnych od uderzeń z powietrza, obezwładnienie i niszczenie siły żywej i techniki nieprzyjaciela umocnień obronnych, wsparcie nacierających wojsk, zwalczanie odwodów nieprzyjaciela, dezorganizację dowodzenia i pracy zaplecza oraz prowadzenie rozpoznania.

Natarcie
Lotnicze

Charakter lotniczego wsparcia działań korpusu armijnego zależy od jego roli i miejsca w danej sytuacji. Główny wysiłek lotnictwa zostanie skierowany na zabezpieczenie natarcia na głównym kierunku a więc niekiedy w pasie natarcia je-
dno - dwóch korpusów armijnych. Na korzyść korpusu armijnego działającego na głównym kierunku podczas przełamywania taktycznej głębokości obrony może działać według planu dowódcy armii lotniczej znaczna ilość lotnictwa bombowego i szturmowego.

Ponadto korpus ten powinien otrzymać specjalne siły lotnictwa szturmowego dla bezpośredniego wsparcia natarcia. Dla zabezpieczenia i wsparcia działań korpusu armijnego nacierającego na głównym kierunku armii /będącej na głównym kierunku Frontu/, przy użyciu 3 - 4 bomb atomowych, w pasie natarcia korpusu mogą być wydzielone następujące siły lotnictwa:

- jedna dywizja lotnictwa szturmowego dla bezpośredniego wsparcia działań korpusu armijnego, z nałożeniem do trzech lotów dywizji na pierwszy dzień walki /około 400 samolotów/;
- około dwu lotów dywizji lotnictwa szturmowego działającej według planu armii ogólnowojskowej;
- około dwu lotów dywizji lotnictwa bombowego wykonującej uderzenie na korzyść korpusu armijnego według planu armii lotniczej i Frontu.

Korpus armijny działający na pomocniczym kierunku armii /Frontu/, korzysta z ograniczonych działań lotnictwa, działającego w/g planu armii lotniczej.

Ponadto korpus ten, z reguły, nie otrzymuje żadnych sił lotnictwa szturmowego dla pośredniego wsparcia natarcia.

Z kolei zostaną omówione zadania i działania lotnictwa w poszczególnych etapach natarcia korpusu armijnego.

1/ Działania lotnictwa w okresie przygotowawczym.

W okresie przygotowawczym do natarcia, lotnictwo wykonuje zadania natarcia lotniczego w interesie wojsk Frontu w/g planu Frontu. Jednocześnie wykonuje ono zadania w interesie korpusu armijnego, do zadań tych należy:

- osłona wojsk od uderzeń z powietrza,
- prowadzenie rozpoznania lotniczego z fotografowaniem systemu obrony nieprzyjaciela.

Oslonę wojsk Frontu organizuje według planu Frontu lotnictwo myśliwskie współdziałając z artylerią przeciwlotniczą i innymi środkami OPL. Główny wysiłek lotnictwa myśliwskie skupia na głównych kierunkach działania wojsk lądowych oraz w najważniejszych okresach tych działań. Szczególnie silnej osłony wymagają: w okresie przygotowawczym koncentracja i przegrupowanie wojsk oraz artyleryjsko - lotnicze przygotowanie, w toku natarcia - przełamanie głównego pasa obrony i wprowadzenie drugich rzutów korpusu armijnego.

Lotnictwo myśliwskie osłania wojska, działając z położenia - dyżurowanie na lotnisku lub patrolowanie / dyżurowanie w powietrzu/, a najczęściej stosując kombinację obu sposobów. Patrolujące grupy myśliwców są przeznaczone do zwalczania pojedynczych samolotów lub małych grup lotnictwa nieprzyjaciela / samoloty rozpoznawcze, nosiciele bomb atomowych, samoloty swobodnego polowania/, które trudno odeprzeć przez myśliwce, dyżurujące na lotniskach. Grupy myśliwców, dyżurujące na lotniskach winny potęgować wysiłek w walce grup patrolujących lub odpierać naloty większych grup, które z reguły zaskoczenia osiągnąć nie mogą.

W związku z koniecznością zabezpieczenia wojsk przed uderzeniami atomowymi z powietrza, w obecnych warunkach wzrasta znaczenie osłony wojsk w ogóle, a znaczenie patrolowania w szczególności.

Dywizja lotnictwa myśliwskiego, wydzielona do osłony wojsk otrzymuje strefę działań bojowych o wymiarach 60-120 km w głąb i szerz. W strefie tej myśliwce zwalczają nieprzyjaciela w powietrzu współdziałając według planu Frontu z armijnymi, korpuśnymi i dywizyjnymi grupami artylerii przeciwlotniczej.

rozpoznanie

W warunkach ujęcia broni atomowej, jednym z głównych zadań rozpoznania lotniczego jest zabezpieczenie prawidłowego wykorzystania broni atomowej w celu rozgromienia głównych sił nieprzyjaciela na kierunku ataku. Aby zadanie to mogło być wykonane, konieczne jest dostarczenie danych dotyczących systemu i charakteru umocnień obrony oraz rozmieszczenia artylerii i odwołów nieprzyjaciela. Specjalnego znaczenia nabiera sagadnienie rozpoznania środków atomowych nieprzyjaciela.

osiągnię

Penetracja zadania osłony wojsk oraz zadania rozpoznania wykonuje lotnictwo w skali frontu, nie będą one w referacie szerzej omawiane.

Jednym z najważniejszych zadań lotnictwa w okresie przygotowania było zadanie burzenia umocnień. W naszym pojęciu, obecnie zadanie to będzie wykonywane w czasie działań korpusu w czasie bezpośredniego przygotowania ataku, co ułatwi następcę. Skuteczność działań środków atomowych znacznie wykonanie tego zadania o wiele szybciej niż zwykłym środkami ataku.

*Generalnie lotni.
podczas wykonywania
zad. blizkiego*

2/ Działania lotnictwa w czasie wykonywania zadania blizkiego przez korpus armijny.

Zadaniem blizkiego korpusu armijnego w natarciu jest najspieszniej przeobrażenie głównego pasa obrony nieprzyjaciela i rozwinięcie natarcia w celu przeobrażenia z narazu drugiego pasa obrony. Wychodząc z zadań korpusu armijnego, lotnictwo w ramach zabezpieczenia jego działań powinno wykonać następujące zadania:

- przeprowadzenie bezpośredniego przygotowania ataku;
- wsparcie ataku i natarcia pierwszego rzutu korpusu armijnego;
- wsparcie działań wojsk korpusu podczas odpiernienia kontrataków odwołów nieprzyjaciela;

- osłona wojsk od uderzeń z powietrza;
- prowadzenie rozpoznania lotniczego i obserwacji pola walki.

Udział lotnictwa Frontu w bezpośrednim przygotowaniu ataku zależy od ilości użytych bomb atomowych oraz od posiadanych sił lotnictwa bombowego i lotnictwa szturmowego. W wypadku użycia 2 - 3 bomb atomowych i jednego wylotu dywizji lotnictwa bombowego dla uzupełnienia uderzeń atomowych w bezpośrednim przygotowaniu ataku, wydają się, że całe siły wydzielonego do wsparcia korpusu armijnego lotnictwa szturmowego będzie można użyć dla wsparcia ataku i działań w głębi obrony nieprzyjaciela.

Należy przypuszczać, że bezpośrednie lotnicze przygotowanie ataku z zasady będzie prowadzone po przygotowaniu atomowym / co nie wyklucza możliwości jednoczesnego przygotowania atomowego i lotniczego/. Przeprowadzenie bezpośredniego lotniczego przygotowania ataku można zaplanować w następujący sposób: uderzenia atomowe, potem przygotowanie artyleryjskie zakończone bezpośrednim lotniczym przygotowaniem, które z kolei przechodzi w bezpośrednie lotnicze wsparcie ataku. Naturalnie, proponowanej kolejności wykonania uderzeń nie można traktować jako jedynie możliwej.

Dodatnią stroną proponowanej kolejności użycia sił i środków w bezpośrednim przygotowaniu ataku jest duża możliwość osiągnięcia zaskoczenia w użyciu broni atomowej. Ujemną stroną natomiast jest duża przerwa /kilkadziesiąt minut/ między uderzeniami atomowymi i rozpoczęciem ataku, a więc niemożliwość natychmiastowego wykorzystania skutków uderzeń atomowych przez atakujące wojska.

Jeżeli bezpośrednie przygotowanie ataku zostanie przeprowadzone w kolejności: artyleryjskie przygotowanie, w końcu uderzenia atomowego możliwość natychmiastowego wykorzystania skutków uderzeń atomowych wzrasta, ale możliwości uzyskania zaskoczenia są minimalne, a ponadto lotnictwo myśliwskie nieprzyjaciela może bardzo silnie

przeciwdziałać i utrudnić wykonanie zadania przez samoloty specjalne nosiciele bomb atomowych. Według nas pierwszy wariant jest bardziej korzystny, jednak nie wolno traktować go jako szablon.

Uwzględniając możliwości artylerii w wykonywaniu zadań bezpośredniego przygotowania ataku, należy przypuszczać, że obiektami działań lotnictwa w tym okresie mogą być obiekty na trzeciej pozycji oraz między drugą a trzecią pozycją głównego pasa obrony nieprzyjaciela.

Jeżeli uderzenia atomowe zostaną wykonane na drugą i trzecią pozycję, to lotnicze przygotowanie może być przeprowadzone na dywizyjne odwody oraz na obiekty /artyleria, obozowiska/, które ocalały od uderzenia atomowego.

Obezwładnienia obiektów pierwszej i trzeciej pozycji może dokonać artyleria i lotnictwo szturmowe.

W obecnych warunkach, uwzględniając obronę przeciwoatomową, siła żywa i technika bojowa broniącego się będzie ukryta w bardziej odpornych umocnieniach obronnych, dla których zniszczenia i obezwładnienia konieczne jest stosowanie bomb dużych wagoniarów, gdyż wymagana gęstość rażenia tych obiektów wzrośnie do około 200 ton/km^2 powierzchni celu w głównym pasie obrony i około 100 ton/km^2 powierzchni celu na drugim pasie obrony.

W zależności od charakteru umocnień, należy stosować bomby wagoniarów 100, 250 i 500 kg, oraz silne środki zapalające i chemiczne.

W bezpośrednim lotniczym przygotowaniu bierze udział głównie lotnictwo bombowe.

W pasie natarcia korpusu armijnego może być zaplanowane przeciętnie jedno uderzenie dywizji lotnictwa bombowego której możliwości są następujące:

W działaniach na punkty oporu nieprzyjaciela - obezwładnia lub częściowe zniszczenie trzech kompanijnych punktów oporu z zadaniem nieprzyjacielowi 15% strat.

Wymiary kompanijnego punktu oporu 1000 m x 700 m/0,7 km². Przy obliczaniu obezwładnienia uwzględnia się powierzchnię najbardziej zajęta przez wojska nieprzyjaciela - około 500 x 500 m/0,25 km².

Wymagana gęstość rażenia - 200 ton/km² powierzchni celu.

Samoloty Il - 28, bomby FAB-250, ładunek na 1 samolot - 2 tony /8 FAB - 250/. Wysokość bombardowania - 500-600 m, szybkość - 6⁰⁰ km/ godz. Współczynnik rozrzutu - 2,2,

W danych warunkach działań, w celu obezwładnienia i zburzenia umocnień oraz zadania do 20 - 30% strat, konieczne jest trafienie w powierzchnię punktu oporu ładunkiem 110 ton bomb/0,25 x 2,2 x 200 = 110 ton/. Przy ładunku 2 tony na samolot, należy więc wydzielić 55 samolotów Il-28, czyli około dwóch pułków. Jeżeli zadanie nieprzyjacielowi 10-15% strat będzie wystarczające, należy wydzielić o połowę mniej sił, t.j. jeden pułk.

2. - W działaniach na artylerię około 6 - 9 baterii artylerii na okres 15 - 20 minut przy gęstości rażenia 80 ton/km² powierzchni celu i zniszczenia około 15-20% siły żywej i sprzętu bojowego.
3. - W działaniach ~~na~~ odwody obezwładnienie jednego odwodu dywizyjnego pułku piechoty i batalion czołgów w rejonie ześrodkowania, przy gęstości rażenia 80 ton/km² i zniszczeniu około 20% siły żywej i sprzętu bojowego.

Stosowanie przez lotnictwo środków chemicznych w znacznym stopniu zwiększa skuteczność działań, a jednocześnie pozwala na obezwładnienie różnych obiektów mniejszymi siłami lotnictwa, co widoczniejsze jest w poniższej tabeli:

L.p.	Obiekt działań	Oczekiwany rezultat	Potrzebne siły	
			Typ i ilość bomb na samolot	Ilość samolotów Il-28
1	Batalion piechoty zmotoryzowanej w ugrupowaniu bojowym na pow. 1500x1500 m.	Zniszczenie około 30% składu osobowego.	8 CHAB-250 z R-35	3
2	Pułk piechoty w marszu	Zatrzymanie marszu do 4 godzin	8 CHAB-250 z RK-7	1 lot pułku
3	Kompania ozołgów na pow. 700x700m.	zniszczenie do 30% składu osobowego*	8 CHAB-250 z R-35	2
4	DP w rejonie ześrodkowania	zniszczenia siły żywej około 30-40%	12 OCHAB-100 z R-35	2-3 loty pułku
5	Urządzenie radiolokacyjne R-20 na powierzchni 400 x 400 m.	zniszczenie około 50% siły żywej i uszkodzenie sprzętu	12 OCHAB-100 z R-35	3

Jeden klucz Il-28 stosujący środki chemiczne może zastąpić pułk Il-28 stosując zwykle środki rażenia. Nie należy jednak popadać w skrajność, ponieważ stosowanie samych środków chemicznych nie zapewnia wykonania zadania. Obiekty działań na polu walki będą z zasady ukryte, dlatego też konieczne jest stosowanie środków chemicznych w połączeniu z bombami burzącymi. Ponadto stosowanie środków chemicznych nie wszędzie będzie możliwe. Stosowanie tych środków wymaga ścisłego kontaktu z dowódcami ogólnowojskowymi, których oddziały i pododdziały będą działały w danym rejonie.

Małe wymiary obiektów działają na polu walki utrudniają ich odszukanie oraz celowanie do nich. Dlatego dla naprowadzenia samolotów i celowania wskazane jest wykorzystanie systemu kołowego nie tylko w trudnych warunkach meteorologicznych i w nocy, ale i w warunkach wzrokowej widoczności ziemi, co zabezpieczy większe prawdopodobieństwo trafienia niż przy wykorzystaniu celownika optycznego lub radiolokacyjnego - naturalnie w wypadku posiadania dokładnych danych o położeniu celu.

Podana niżej tabelka ilustruje omówione porównania trzech systemów celowania.

Porównanie możliwości trafienia celu przy zastosowaniu różnych systemów celowania.

Typ celownika	H=3000 m V=500 km/godz.		H = 4000 m V = 600 km/godz.		H=5000 m V=700 km/godz.	
	Wielkość prawdopodobnego uchyle- nia	Bez- piecz- ne od- dale- nie obie- ktu	Wielkość prawdo- podob- nego uch- yle- nia.	Bezpie- czne oddale- nie obiektu	Wielkość prawdopo- dobnego uchylenia	Bezpie- czne od- dalenie obiektu
OPB-5s	120 m	2530m	150m	2890 m	180 m	3250 m
System "RYM" /system ko- łowy/	106 m	2362m	134m	2698 m	160 m	3010 m
PSBN-n	173 m	3166m	217m	3694 m	260 m	4210 m

Uwagi: a/ tablica uwzględnia promień rażenia odłamków bomb FAB-100 i A0-50-100 z doliczeniem 30% promienia /strefa gwarancyjna/, razem 910 m;

b/ przyjęto szerokość ugrupowania bojowego eskadry bombowców 360 m.

Przeprowadzenie atomowego i artyleryjskoelotniczego przygotowania nie wyklucza możliwości przeciwdziałania nieprzyjaciela nacierającym wojskom. Jak wiadomo, małokalibrowa bomba atomowa niszczy wojska nie znajdujące się w ukryciach na powierzchni 12-18 km², powierzchnia rażenia tych samych wojsk znajdujących się w ukryciach zmniejsza się wielokrotnie i wynosi około 2 km². Dlatego też należy liczyć się z odżywaniem ognisk oporu nieprzyjaciela w rejonie uderzeń atomowych, a pewna część sił i środków nieprzyjaciela może okazać się w ogóle nie obezwładniona. W związku z tym lotnictwo szturmowe należy oszczędzać na okres wsparcia ataku i działań w głębi obrony nieprzyjaciela.

Z chwilą rozpoczęcia ataku lotnictwo winno wykonywać następujące zadania:

- obezwładnienie artylerii / głównie dużych kalibrów/;
- wzbronienie wyjścia do kontrataku i niszczenie odwodów nieprzyjaciela;
- zabezpieczenie szybkiego rozgromienia kontratakujących sił nieprzyjaciela i zajęcia z marszu kolejnych pozycji i rubieży.

Zastosowanie broni atomowej w okresie przygotowania ataku zmieni charakter lotniczego wsparcia. Ponieważ pierwsza i druga pozycja głównego pasa obrony będzie obezwładniona monymi uderzeniami atomowymi oraz ogniem artylerii i lotnictwa, działanie dużych grup szturmowych w momencie rozpoczęcia ataku nie będzie konieczne.

Wydaje się, że bardziej celowe będą początkowe działania małych grup szturmowych działających na wezwanie, aby następnie w miarę wzrastania oporu nieprzyjaciela broniącego się w głębi obrony potęgować wysiłek szturmowców wspierających natarcie, zwiększając skład działających grup i częstotliwość ich wylotów, tym bardziej, że artyleria zmieniająca w tym czasie stanowiska ogniowe nie będzie w stanie całkowicie wesprzeć natarcia swoich wojsk.

Przy takim planowaniu dla okresowego towarzyszenia w ciągu pierwszych 1,5 - 2 godzin walki potrzeba 3-6 grup szturmowców w składzie eskadry każda /ogółem jeden - dwa pułki lotnictwa szturmowego, licząc długość działania każdej grupy 15 - 20 minut i do 10 min. przerwy między działaniami kolejnych grup.

Kalkulując analogicznie, dla wsparcia podejścia wojsk do trzeciej pozycji obrony nieprzyjaciela w ciągu 1-1,5 godz. potrzeba około jednego lotu pułku lotnictwa szturmowego. W czasie przełamania trzeciej pozycji, prawdopodobnie będzie potrzeba jeszcze jednego - dwu lotów pułku lotnictwa szturmowego. W sumie więc, w zależności od rezultatów atomowego i artyleryjsko-lotniczego bezpośredniego przygotowania ataku, na wsperdźe przełamania przez pierwszy rzut korpusu armijnego głównego pasa obrony należy przewidzieć wsparcie siłami około czterech lotów pułku lotnictwa szturmowego.

W związku z rozszerzeniem pasa natarcia korpusu armijnego powstaje zagadnienie ilości grup równocześnie przebywających w powietrzu dla wsparcia korpusu. Szerokość pasa natarcia korpusu armijnego około 12 km pozwala na przebywanie w powietrzu równocześnie nawet dwóch grup szturmowców, ale wydaje się to niecelowe, gdyż istnieje możliwość precelowania szturmowców w czasie nie przewyższającym jednej minuty na każdy obiekt położony w odległości 8-12 km od rejonu przebywania szturmowców przy odpowiednio rozbudowanym systemie dowodzenia. Zwiększenie ilości grup lotnictwa szturmowego wykonujących zadania wsparcia korpusu armijnego komplikuje ich manewr w rejonie celu, zwłaszcza jeżeli zadania wsparcia będą wykonywane przez samoloty typu Mig-15 bis, i z zasady prowadzi do niepełnego wykorzystania sił. Działania lotnictwa w okresie wsparcia rzutuje się w głąb obrony nieprzyjaciela. Lotnictwo szturmowe współdziałając taktycznie z wojskami korpusu armijnego winno zapewnić wysokie tempo ich posuwania się w głąb obrony, niszcząc i obezwładniając odżywające środki ogniowe nieprzyjaciela oraz paraliżując wszelki opór

jego obrony. Lotnictwo bombowe używa się głównie dla zwalczania odwodów, zabezpieczenia nacierających wojsk przed kontratakami i przygotowania przełamania z marszu kolejnych pozycji i rubieży obrony.

Według naszych przypuszczeń, w obecnych warunkach mało prawdopodobne są kontrataki dywizji piechoty nieprzyjaciela, a nawet drugiego rzutu korpusu armijnego. Przy wysokim tempie przełamania obrony, broniący się będzie raczej dążył do obsadzenia obrony na kolejnych pozycjach i rubieżach.

Niemniej jednak zawsze należy wydzielić dla działań na odwoły nieprzyjaciela odpowiedni odwód sił lotnictwa w składzie około jednego pułku lotnictwa szturmowego wspierającego natarcie korpusu armijnego. W zasadzie jednak walkę z odwodami będzie prowadziło lotnictwo działające w/g planu wyższego szczebla.

Najbardziej skuteczne są uderzenia na odwody przed rozwinieciem się ich do kontrataku. Działania na odwody w ugrupowaniu bojowym wymagają dwukrotnie większych sił niż działania na te same odwody w rejonach ześrodkowania.

Z chwilą wyjścia odwodu z rejonu ześrodkowania celowe są uderzenia ześrodkowane bombowców na kolumny czołgów i piechoty zmotoryzowanej. Z kolei można stosować działania u rzutowane lotnictwa szturmowego w celu zachowania ciągłości oddziaływania na nieprzyjaciela i wstrzymania jego marszu. W późniejszej kolejności należy niszczyć czołgi i SU.

Możliwości bombowców działających z H = około 400 m, przy V = 500 - 600 km/godz. będą następujące:

L.p.	Obiekty działań	Wydzielone siły	Oczekiwany rezultat
1	Batalion piechoty zmotoryzowanej w marszu / /150 różnych pojazdów, głębokość kolumny około 5000 m/.	1 plb	10% strat w sile żywej i sprzęcie, wstrzymanie marszu na około 30 minut.
2	Batalion czołgów w marszu /80 czołgów, głębokość kolumny około 4000 m/.	1 plb	15% czołgów zniszczonych, wstrzymanie marszu na czas około 30-40 minut.
3	Dywizjon artylerii w marszu /18 SU i około 50 pojazdów, głębokość kolumny około 3000m./	1 plb	20% strat w sprzęcie, wstrzymanie marszu na czas około 30 minut.

Rozpoznanie lotnicze i obserwacja pola walki mają na celu nieprzerwane orientowanie ogólnowojskowego i lotniczego dowództwa we wszelkich zmianach w sytuacji przez wykrycie zmian w ugrupowaniu i działaniach nieprzyjaciela, zwłaszcza przegrupowania jego odwodów, wycofania artylerii, obsadzenia przez nieprzyjaciela kolejnych grupieży obrony. Rozpoznanie organizuje się na szczeblu armia-Front.

korp. Korpus armijny korzysta z danych rozpoznania lotniczego oraz z obserwacji pola walki przez nasłuch radiowy. Ponadto wspierające szturmowe mogą wykonywać dodatkowe zadania obserwacji pola walki, zgodnie z zarządzeniem dowódcy korpusu armijnego, w ramach limitu wydzielonego dla wsparcia walki korpusu.

Jednym z głównych zadań obserwacji pola walki jest wykrycie w porę artylerii atomowej i wyrzutni pocisków rakietowych. W skomplikowanym położeniu wojsk lądowych obserwacja pola walki winna dostarczać dowódcy korpusu armijnego wyczerpujących danych o położeniu własnych oddziałów w walce.

3/ Działania lotnictwa w czasie wykonywania zadania następnego przez korpus armijny.

Zadaniem następnym korpusu armijnego w natarciu jest najczęściej przełamanie z marszu drugiego pasa obrony nieprzyjaciela. Wychodząc z zadań korpusu armijnego, lotnictwo wspierające jego działania powinno wykonywać następujące zadania:

- przeprowadzenie lotniczego przygotowania przed przełamaniem drugiego pasa obrony nieprzyjaciela;
- lotnicze wsparcie wprowadzenia do walki drugiego rzutu korpusu armijnego i opanowania z marszu drugiego pasa obrony;
- wsparcie działań wojsk korpusu armijnego przy odpiętraniu kontrataków i odwodów nieprzyjaciela;
- osłona wojsk od uderzeń z powietrza;
- prowadzenie rozpoznania lotniczego i obserwacji pola walki.

Po przełamaniu głównego pasa obrony nieprzyjaciela, lotnictwo szturmowe winno zabezpieczyć dalsze natarcie wojsk korpusu armijnego w celu szybkiego podejścia do drugiego pasa obrony nieprzyjaciela i opanowania^{go} z marszu.

Podczas zabezpieczenia walki korpusu armijnego na międzypasiu, wsparcie lotnicze należy planować w zależności od konkretnej sytuacji. W wypadku gdy nieprzyjaciel odsadził pozycję pośrednią, dla jej przełamania z marszu może być również stosowane towarzyszenie, tym bardziej, że wzrosną trudności wsparcia artyleryjskiego, gdyż przy wysokim tempie natarcia część artylerii pozostanie w tyle.

W tym etapie lotnictwo szturmowe w ciągu 2-3 godzin, działając na wezwanie, uzupełnia swoimi uderzeniami osłabiony wskutek zmiany stanowisk ogniowych ogień artylerii i zabezpiecza duże tempo natarcia własnych wojsk. Jeżeli na przykład lotnictwo szturmowe otrzyma w tym okresie zadania zniszczenia artylerii nieprzyjaciela, który zachowa do danego momentu w pasie natarcia korpusu armijnego około 50% swojej artylerii /2-3 dywizyjny/, to dla jej obezwładnienia należy wydzielić około jednego pułku lotnictwa szturmowego. Ponadto dla zabezpieczenia opanowania z marszu drugiego pasa obrony nieprzyjaciela należy wydzielić przynajmniej około 1-2 lotów pułku lotnictwa szturmowego, wychodząc z konieczności okresowego towarzyszenia w ciągu 2-3 godzin, na co potrzeba przynajmniej czter^{ch}-ośmiu grup w składzie eskadry. Jeżeli nieprzyjaciel obsadził swoimi wojskami drugi pas obrony, konieczne jest przeprowadzenie lotniczego przygotowania siłami lotnictwa bombowego z zastosowaniem broni atomowej. Ponieważ drugi pas obrony z zasady będzie^o zbudowany słabiej niż główny pas obrony, gęstość rażenia może wynieść około 100 ton/km² powierzchni ocelu. W tym wypadku bombowce wykonują uderzenie ześrodkowane na najważniejsze punkty oporu i stanowiska artylerii oraz na bliskie odwody nieprzyjaciela. Jeżeli na drugi pas zostało wykonane uderzenie atomowe, lotnictwo bombowe niszczy /obezwładnia/ obiekty na skrzydłach uderzeń atomowych lub te, które ocalały od uderzenia atomowego. Wydaje się, że atomowe i lotnicze przygotowanie ataku na drugi pas obrony nieprzyjaciela wskazane jest przeprowadzać wówczas, gdy nacierające wojska podeszły pod niego na odległość 3-5 km, by zachować bezpieczną odległość, a jednocześnie zapewnić natychmiastowe wykorzystanie tych uderzeń^{przez} nacierające wojska.

W ślad za bezpośrednim atomowym i lotniczym przygotowaniem ataku winno rozpocząć się wsparcie ataku drugiego pasa obrony nieprzyjaciela, którego znacznie wzrasta ze względu na to, że główna masa artylerii nie zdąży zająć stanowisk w odległości zapewniającej wsparcie na całą głębokość drugiego pasa obrony nieprzyjaciela.

Przyjmując, że drugi pas obrony będzie posiadał nie mniej celów dla uderzeń lotnictwa niż główny pas obrony, dla ciągłego towarzyszenia pojedynczymi grupami w składzie 8 - 12 samolotów każda, w ciągu dwu godzin, potrzeba około 1 - 2 lotów pułku lotnictwa szturmowego. Oprócz grup towarzyszących, konieczne jest posiadanie odwodu w gotowości do zwalczania kontrataków nieprzyjaciela i jego odwodów, na co należy przewidzieć około 1 - 2 lotów pułku.

4/ Działania lotnicze w czasie wykonywania zadania dnia przez korpus armijny.

Zadaniem dnia korpusu armijnego w natarciu jest najczęściej oprowadzenie rubieży dogodnej do prowadzenia dalszego natarcia, położonej na głębokości 30-40 km od przedniego skraj, i rozbiócie we współdziałaniu z sąsiednimi korpusami armijnymi bliskich operacyjnych odwodów nieprzyjaciela.

Zadania lotnictwa wspierającego korpusu armijnego w tym etapie będą obejmowały:

- wsparcie dalszego natarcia celem opanowania nakazanej rubieży zadania dnia korpusu armijnego;
- wsparcie wojsk podczas odpierania przeciwwuderzeń nieprzyjaciela;
- wsbranianie wycofania się wojsk nieprzyjaciela z taktycznej strefy obrony w głąb;
- osłonę wojsk od uderzeń lotnictwa nieprzyjaciela;
- prowadzenie rozpoznania lotniczego i obserwacji pola walki.

W tym etapie lotnictwo szturmowe wspiera dalsze natarcie Korpusu armijnego z zasady działając na wezwanie z lotnisk grupami w składzie eskadra - pułk. Ważnym zadaniem lotnictwa szturmowego w tym etapie jest wsparcie walki oddziałów wydzielonych, wykonywane również metodą kolejnych wylotów grup szturmowych, działających na wezwanie z pola walki.

Rola rozpoznania lotniczego w tym etapie wzrasta. Ważne jest wykrycie w porę ruchu bliskich odwodów operacyjnych, określenie kierunków kontrataków i możliwości przeciwuderzeń już w pierwszym dniu operacji zaczepnej.

Walkę z tymi odwodami operacyjnymi nieprzyjaciela prowadzą związki lotnictwa bombowego współdziałające operacyjnie z wojskami lądowymi. Niekiedy dla wykonania tych zadań można użyć bombowce wykonujące zadania w taktycznym współdziałaniu z nacierającymi wojskami.

Odwody armijne nieprzyjaciela w okresie walki o przełamanie drugiego pasa obrony mogą być w marszu w celu zajęcia kolejnych rubieży obrony lub wykonania przeciwuderzeń.

Podchodzące odwody operacyjne nieprzyjaciela niszczy się sposobem uderzeń ześrodkowanych na jego kolumny. Niszczenie dróg, przepraw, wywołanie pożarów wzdłuż dróg podejścia odwodów - powoduje zahamowanie marszu podchodzących odwodów. Ponadto lotnictwo może być użyte do niszczenia i obezwładnienia wojsk odchodzących z taktycznej strefy w głąb obrony. Małe grupy odchodzących wojsk nieprzyjaciela będą z zasady zwalczane przez szturmowce działające na wezwanie. Bombowce będą wykonywały ześrodkowane uderzenia na duże grupy wycofujących się wojsk nieprzyjaciela.

W toku walki mogą zaistnieć warunki do boju spotkaniowego. W tym wypadku lotnictwo szturmowe koncentruje swój wysiłek na uniemożliwieniu rozwinięcia wojsk nieprzyjaciela na wygodnych rubieżach, niszcząc i obezwładniając w pierwszej kolejności jednostki pancerne i środki ogniowe nieprzyjaciela.

Zadanie dnia korpusu armijnego może również polegać na jego włączeniu się w armijną rubież obrony nieprzyjaciela i stworzeniu w ten sposób warunków do wprowadzenia w wy-
konanie grupy szybkiej jeszcze w końcu pierwszego dnia ope-
racji lub na początku dnia następnego.

Obezwładnienie punktów oporu i poszczególnych celów na
wiekszypasie może być dokonane uderzeniami grup działają-
cych na weswanie z pola walki. Stałe towarzyszenie jest
konieczne tylko w wypadku przełamywania rubieży zajętej
przez nieprzyjaciela.

Planując działania wsparcia lotniczego w ostatnim etapie
działań korpusu armijnego, należy uwzględnić czynnik cza-
su. Działania te można prowadzić w godzinach wieczornych
i po zapadnięciu zmroku, a więc udział w nich mogą brać
tylko pojedyncze samoloty i małe grupy samolotów/ około
kilościana szturmowców/.

III. ZASADY ORGANIZACJI WSPÓLDZIAŁANIA I DOWODZE- NIA LOTNICTWEM W TOKU WALKI.

Współczesne działania bojowe wymagają ścisłego
współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi. Współdziałanie
to organizują na podstawie planu użycia lotnictwa
Frontu zatwierdzonego przez dowódcę Frontu-
dowódcą armii lotniczej z dowódcami poszczególnych armii ogólnowojsko-
wych.

W planie współdziałania armii lotniczej z armią ogólnowojs-
kową ujął się:

- działania wszystkich rodzajów lotnictwa w in-
teresie armii według etapów natarcia wojsk;
- organizację dowodzenia lotnictwem;
- wytyczne dotyczące uzgodnienia współdziałania
z sobą związków taktycznych lotnictwa i związków
ogólnowojskowych.

Wydaje się, że niezbędne jest wydzielenie poszczególnych
dywizji lotnictwa szturmowego do wsparcia przynajmniej
korpusów armijnych, działających na głównym kierunku na
okres przełamywania taktycznej głębokości obrony nieprzy-
jaciela.

Współdziałanie korpusu armijnego ze wspierającym korpus lotnictwem uzgadnia dowódca korpusu armijnego na podstawie wytycznych dowódcy armii, który podaje:

- zadania korpusu armijnego i wspierającego lotnictwa;
- sposób przeprowadzenia bezpośredniego atomowego i artyleryjsko-lotniczego przygotowania - z uwzględnieniem obiektów i czasu działań;
- czas rozpoczęcia ataku, działania piechoty, czołgów i sposób wsparcia lotniczego;
- wydzielone siły lotnictwa dla wsparcia korpusu armijnego, okres wsparcia i wydzielony limit;
- miejsce przedstawicieli lotnictwa;
- przedsięwzięcia zabezpieczające wspólne działania wojsk lądowych i lotnictwa;
- sposób współdziałania lotnictwa z artylerią i innymi rodzajami wojsk;
- sygnały rozpoznawcze, wskazywania celów i łączności;
- wytyczne dotyczące wspólnych szkoleń i rekonesansów.

Omówione na szczeblu armii ogólnowojskowej i armii lotniczej zagadnienia współdziałania precyzuje się i konkretyzuje na szczeblu: korpus armijny - dywizja lotnictwa szturmowego wydzielona dla bezpośredniego wsparcia danego korpusu.

Dywizja lotnictwa szturmowego współdziała z korpusem armijnym na zasadzie wsparcia, to znaczy, że ogólne zadania otrzymuje od przełożonego lotniczego, a konkretyzacja zadań i uzgodnienie współdziałania następuje w korpusie armijnym. Ułatwia to zmasowane użycie lotnictwa na ogólnym kierunku. Dowódca ogólnowojskowy ustala cele działań, czas i miejsce uderzeń lotnictwa, natomiast dowódca lotniczy decyduje o sposobach wykonania zadania, ilości sił, środkach rażenia i metodach ich stosowania. Ze wspierającą dywizją lotnictwa szturmowego dowódca /sztab/ korpusu armijnego uzgadnia:

- działania lotnictwa szturmowego podczas ataku i wykonania zadania bliższego, następnego i zadania dnia przez korpus armijny;
- wzajemną pomoc artylerii i lotnictwa szturmowego przy wykonywaniu zadań;
- sposoby wywołania, naprowadzenia i precelowania szturmowców w kolejnych etapach walki, punkt obserwacyjny dowódcy dywizji lotnictwa szturmowego, rozstawienie i pracę oficerów naprowadzenia oraz pracę przedstawiciela lotnictwa;
- dodatkowe sygnały współdziałania i sygnały rozpoznawcze dla lotnictwa, artylerii, piechoty i czołgów.

Część referatu dowódcy dywizji lotnictwa szturmowego dotycząca propozycji lotnictwa szturmowego winna być konkretna. W tym celu dowódca dywizji lotnictwa szturmowego powinien dokładnie zapoznać się wcześniej z zadaniami i planem walki korpusu armijnego, aby na tej podstawie móc zaproponować wykorzystanie wydzielonego limitu wg etapów walki korpusu armijnego dowodzenia i sposób wzajemnej informacji w toku działań.

Po uzgodnieniu współdziałania, dowódca dywizji lotnictwa szturmowego bierze udział w organizacji współdziałania przeprowadzonej przez dowódcę korpusu. W tym czasie dowódca dywizji lotnictwa szturmowego może również uzgodnić współdziałanie z dowódcami dywizji piechoty i dywizji zmechanizowanej.

Grupa operacyjna sztabu dywizji lotnictwa szturmowego bierze udział w opracowaniu planu współdziałania przez sztab korpusu armijnego oraz na jego podstawie opracowuje plan współdziałania dywizji lotnictwa szturmowego z korpusem armijnym, do którego dołącza się szkic celów lotnictwa, schemat dowodzenia wspierającym lotnictwem, sygnały współdziałania i w miarę potrzeby - inne załączniki. Wydaje się celowe ograniczenie dokumentacji opracowanej w toku działań do 2-3 dokumentów w formie graficznej, jak: schemat dowodzenia, i schemat celów.

Dowodzenie lotnictwem powinno być scentralizowane, a z drugiej strony - maksymalnie przybliżone do wojsk. Dowodzenie działaniami lotnictwa wspierającego korpus armijny odbywa się ze stanowiska dowodzenia dowódcy korpusu lotnictwa szturmowego, rozmieszczonego w pobliżu punktu obserwacyjnego dowódcy armii ogólnowojskowej. Dla bardziej ścisłego współdziałania korpusu armijnego z bezpośrednio wspierającą go dywizją lotnictwa szturmowego - celowa wydaje się organizacja stanowiska dowodzenia dowódcy dywizji lotnictwa szturmowego jako przedstawiciela lotnictwa w pobliżu punktu obserwacyjnego dowódcy korpusu armijnego.

Przy dywizjach piechoty / zmechanizowanych / pierwszego rzutu oraz przy oddziałach wydzielonych działających na głównym kierunku winni znajdować się oficerowie naprowadzania ze środkami łączności.

W celu zwiększenia skuteczności działań lotnictwa, zadania należy stawiać przed startem. W związku z częstymi zmianami sytuacji bojowej należy zawsze przewidzieć konieczność skonkretyzowania zadań lotnictwa w czasie lotu grup do celu, a nawet przycelowania grup na inne, bardziej ważne obiekty. Start grup odbywa się zgodnie z wcześniej opracowanym planem współdziałania lub na wezwanie z pola walki. Szczególnego znaczenia w warunkach taktycznego współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi nabiera znajomość położenia i działań wojsk, sygnałów współdziałania z nimi oraz znajomość rejonu i obiektów działań.

Znajomość rejonu i obiektów działań osiąga się przez:

- wyjazd na przedni skraj dowódców i navigatorów pułków / jeżeli obiekty znajdują się w pobliżu wojsk własnych/;
- oblot rejonu działań;

- studiowanie schematów, map o dużej skali i fotoschematów oraz makiet danego rejonu obrony nieprzyjaciela.

Jeżeli przewiduje się działania w trudnych warunkach meteorologicznych lub w nocy, należy określić dokładnie miejsce obiektów, aby zapewnić wykorzystanie w działaniach systemu kołowego.

Dokładne zrozumienie zagadnień współdziałania osiąga się przez wspólne rozegranie działań bojowych z udziałem dowódców oddziałów i związków wszystkich rodzajów wojsk. Działania takie winni rozegrać również dowódcy związków i oddziałów lotniczych w skali własnych jednostek w celu przeciwoczenia najtrudniejszych sytuacji bojowych, jak: ześrodkowane uderzenia w skądzie dużych grup, uzgodnione uderzenia bombowców, samolotów specjalnych, szturmowców i wojsk lądowych, zbiórki grup, spotkanie z myśliwcami osłony, działania w trudnych warunkach meteorologicznych, działania w warunkach silnego przeciwdziałania ze strony lotnictwa myśliwskiego i artylerii przeciwlotniczej nieprzyjaciela i t.p.

Z całym personelem latającym należy rozegrać działania uwzględniając działanie w składzie różnych grup.

Przygotowanie bojowe oddziałów lotniczych do współdziałania z wojskami lądowymi powinno maksymalnie uwzględniać realne warunki przyszłych działań bojowych.

IV. W N I O S K I.

1. Rola lotnictwa w warunkach użycia broni atomowej nie zmniejsza się, a na odwrót - wzrasta, gdyż lotnictwo jest jednym z podstawowych środków stosowania broni atomowej przez nasze wojska a jednocześnie jednym z podstawowych środków walki z bronią atomową nieprzyjaciela.

Ze względu na niebezpieczeństwo uderzeń atomowych lotnictwa nieprzyjaciela, wzrasta znaczenie osłony wojsk i obiektów przez własne lotnictwo myśliwskie.

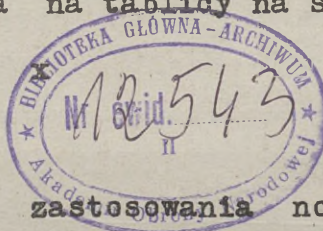
Niezależnie od uderzeń atomowych, lotnictwo musi wykonać cały szereg zadań, z których przy pomocy środków atomowych wykonać nie można ze względu na ograniczoną ilość środków atomowych konieczne są działania lotnictwa stosującego zwykle środki rażenia.

2. Bezpośrednie lotnicze przygotowanie ataku winno być przeprowadzane we wszystkich wypadkach przygotowania atomowego, w celu zupełnego obezwładnienia ocalałych odwodów i głównych zgrupowań artylerii nieprzyjaciela. Przy tym, uwzględniając obronę przeciwoatomową nieprzyjaciela, gęstość rażenia obiektów głównego pasa obrony powinna wynosić około 200 ton/km² powierzchni celu. Stosowanie przez lotnictwo środków chemicznych oraz silnych środków zapalających typu "napalm" znacznie zwiększy skuteczność działań, zwłaszcza w wypadku wykonania zadań obezwładnienia i walk z odwodami.
3. Zadania bezpośredniego lotniczego wsparcia ataku i działań w głębi obrony nieprzyjaciela ze względu na bezpieczeństwo wojsk własnych i warunki wykonywania tych zadań, będą wykonywane głównie przy pomocy zwykłych środków rażenia. W okresie wsparcia ataku i działań wojsk w głębi obrony lotnictwo współdziałające taktycznie z wojskami lądowymi przede wszystkim wykonuje zadania niszczenia i obezwładnienia środków ogniowych i odwodów nieprzyjaciela w celu zabezpieczenia nacierających wojsk przed kontratakami i zapewnienia dużego tempa natarcia. Głównym sposobem działań bombowców są uderzenia ześrodkowane. Lotnictwo szturmowe w okresie wsparcia prowadzi działania urzutowane grupami, najczęściej w składzie 12-24 samolotów, w celu obezwładnienia artylerii nieprzyjaciela, punktów oporu i oddziaływania na jego podchodzące odwody.

4. Współdziałanie lotnictwa z wojskami lądowymi odbywa się na zasadzie wsparcia, które łącznie z zasadą scentralizowanego dowodzenia lotnictwem zabezpiecza zmasowane jego użycie na decydujących kierunkach oraz ułatwia posiadanie silnego odwodu, zdolnego szybko i skutecznie wpłynąć na przebieg działań.
5. Zmiana warunków działań na obiekty pola walki stawia nowe wymagania samolotowi pola walki, który obok pancernca pozwalającego na wykonanie działań w strefie skutecznego ognia broni piechoty - winien dysponować dużą siłą ognia, szybkością manewrowością i ładownością /około 1 tony bomb/.
Istnieje duża możliwość wykorzystania lotnictwa myśliwskiego do działań na obiekty pola walki, w ramach zadań lotniczego wsparcia działań wojsk lądowych.
6. Charakter obiektów pola walki /małe wymiary, odporność/ stwarza dodatkowe trudności w ich zwalczaniu z dużych wysokości i na dużych prędkościach. Celownik optyczny OPB-5 oraz celownik radiolokacyjny /PSBN/ nie zawsze są w stanie zapewnić skuteczne bombardowanie. Dlatego powstaje zagadnienie stosowania dla celów nawigatorskich, systemu kołowego /typu "Rym"/, którego przewaga nad wspomnianym wyżej celownikiem jest widoczna na tablicy na str.11.

x

x

W związku z możliwością zastosowania nowych środków walki wyłoniło się szereg nowych zagadnień w dziedzinie współdziałania lotnictwa z wojskami lądowymi. Zagadnienia te, poruszone w referacie, są przedmiotem teoretycznych studiów i praktycznych doświadczeń zarówno u nas w ASG, jak i w jednostkach Wojsk Lotniczych. Mogą one być rozwiązane jedynie wspólnym wysiłkiem oficerów lotniczych i ogólnowojskowych.

Wydruk w 280 egz.

Rozesłano uczestnikom
II Konferencji Naukowo-
Teoretycznej ASG w/g
specjalnego rozdzielnika.

OPRACOWAŁ:
SZEFEKATEDRY TAKTYKI WOJSK LOTNICZYCH

BEJGIER - ppłk

Druk Maciejewicz, dn.24.9.55r.
Nr ks.23/40/Wyszk.

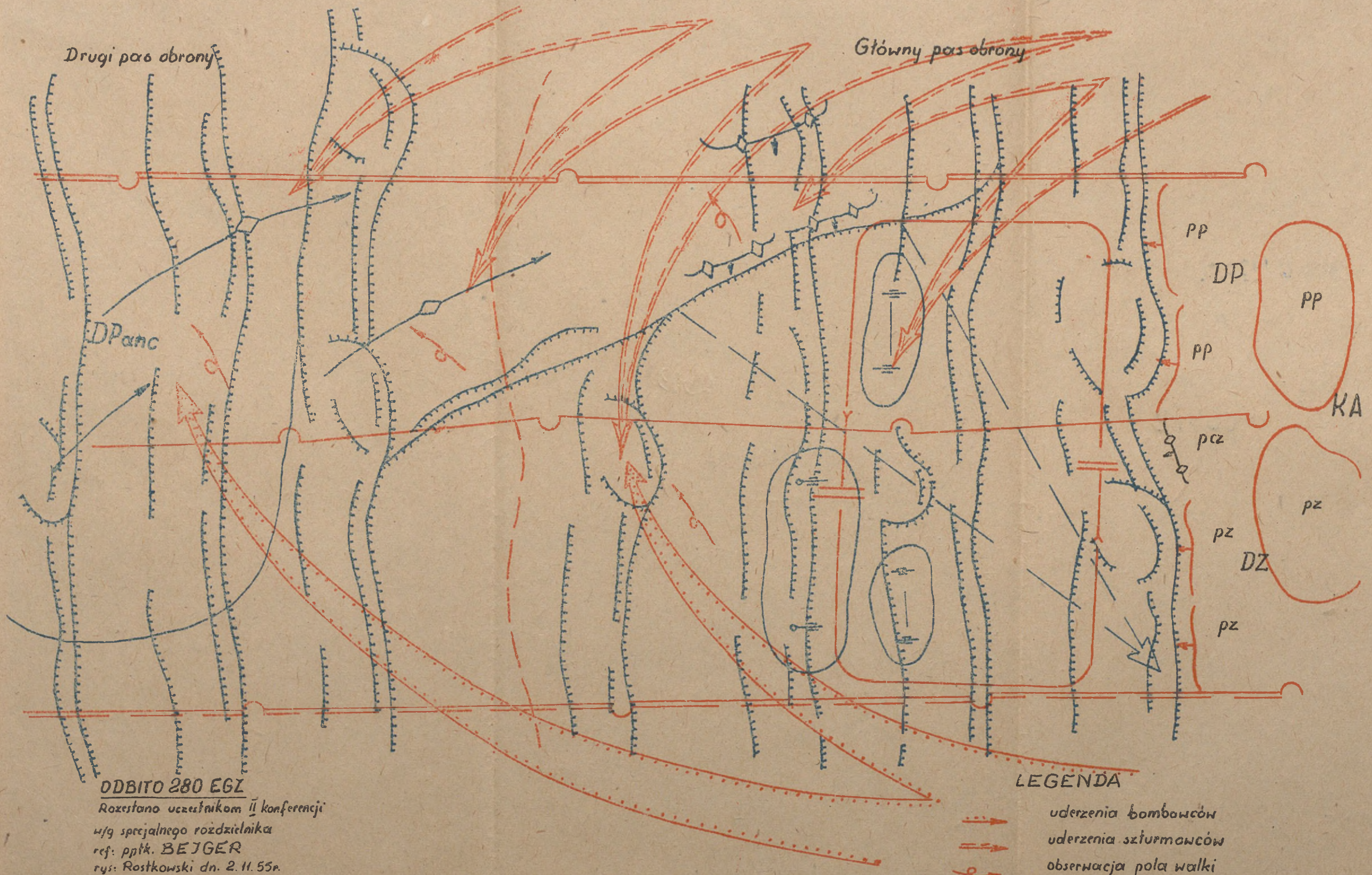
58/100

SCHEMAT Nr. 2 LOTNICZEGO ZABEZPIECZENIA NATARCIA

KORPUSU ARMIJNEGO W ETAPIE WYKONANIA ZADANIA BLIŻSZEGO (wariant)

TAJNE

Egz. Nr.
Ks. Nr. 2886/w.

DDBITO 280 EGZ

Rozestano uczestnikom II konferencji
w/9 specjalnego rozdzielnika
ref: pptk. BEJGER
rys: Rostkowski dn. 2. 11. 55a.

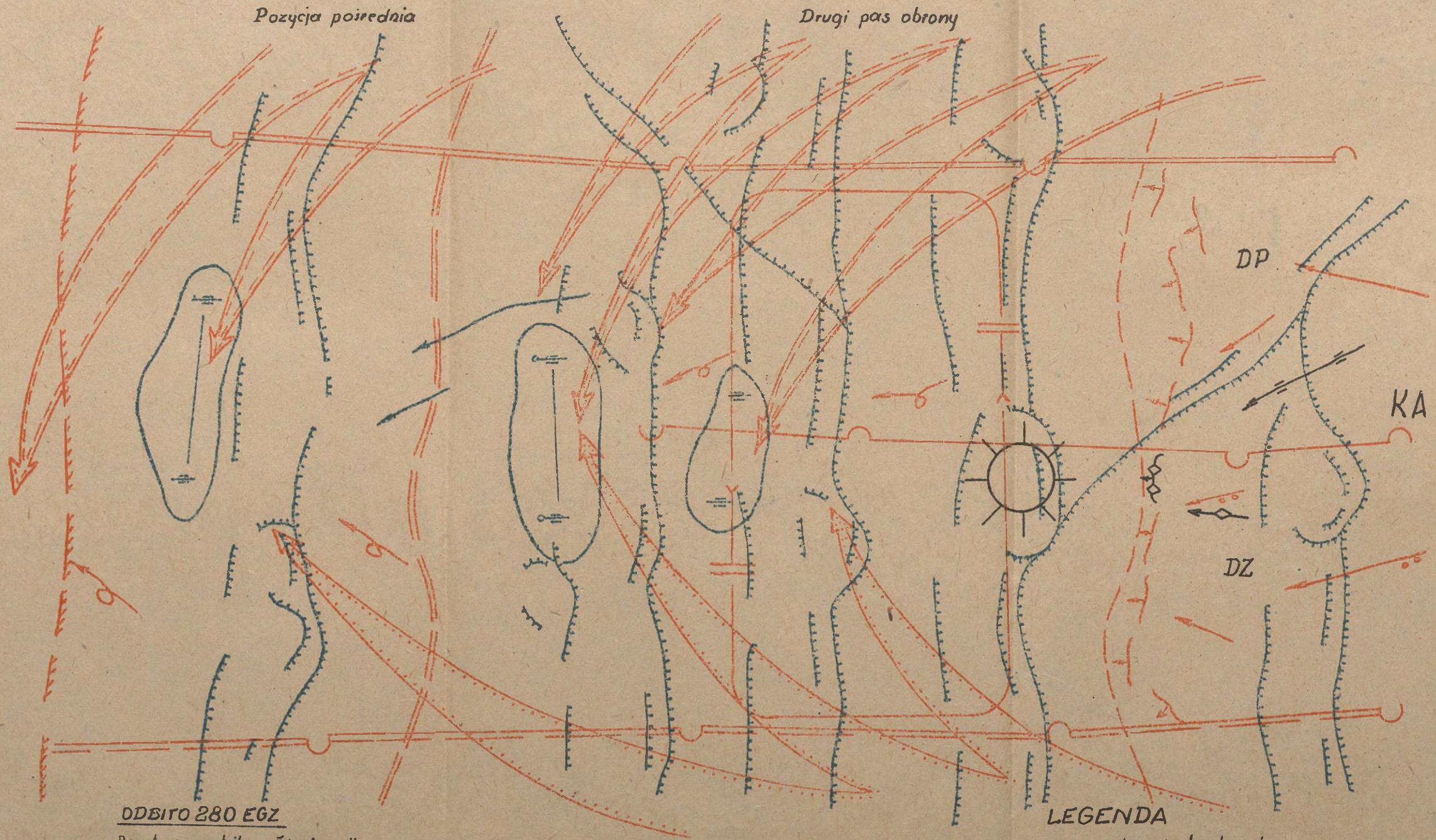
LEGENDA

- uderzenia bombowców
- uderzenia szturmowców
- obserwacja pola walki

SCHEMAT N-3 LOTNICZEGO ZABEZPIECZENIA NATARCIA

KORPUSU ARMIJNEGO W ETAPIE WYKONANIA ZADANIA NASTĘPNEGO IDNIA (variant)

Egz. Nr. ....
Ks. Nr. 2887/w.

ODBITO 280 EGZ

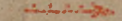
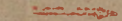

Rozestano uczestnikom II konferencji

w/g specjalnego rozdzielnika

ref. ppłk. BEJGER

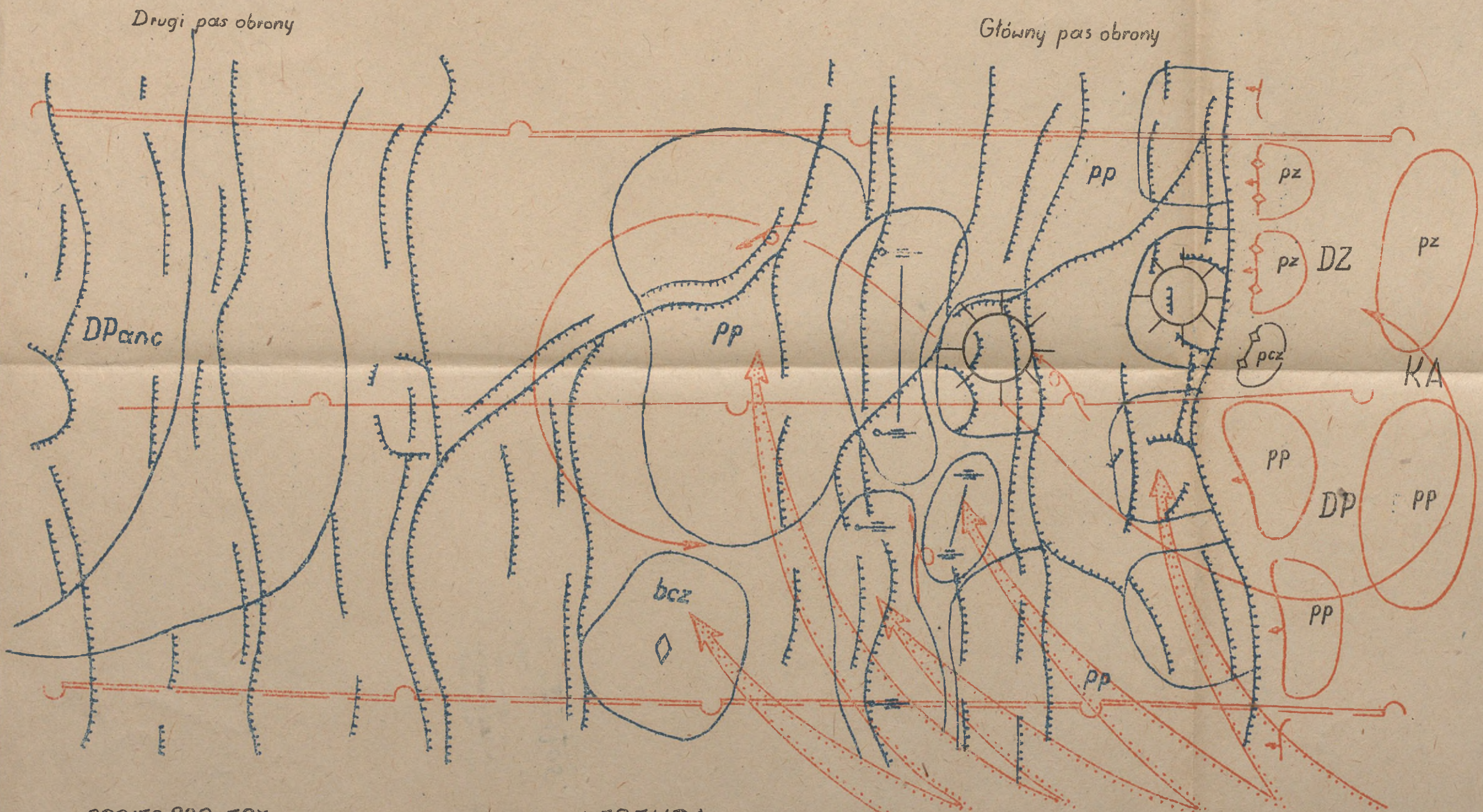
rys: Rostkowski dnia 2.11.55n

LEGENDA

- uderzenia bombowców
- uderzenia szturmowców
- obserwacja pola walki

SCHEMAT Nr 1 BEZPOŚREDNIEGO LOTNICZEGO PRZYGOTOWANIA ATAKU KORPUSU ARMIJNEGO (wariant)

Egz. Nr.....
Nr. Ks. 2885/w.

ODBITO 280 EGZ

Rozestano uczestnikom II konferencji
w/g specjalnego rozdzielnika
ref: pptk. BEJGER
rys: Rostkowski, dn. 2 II.55r

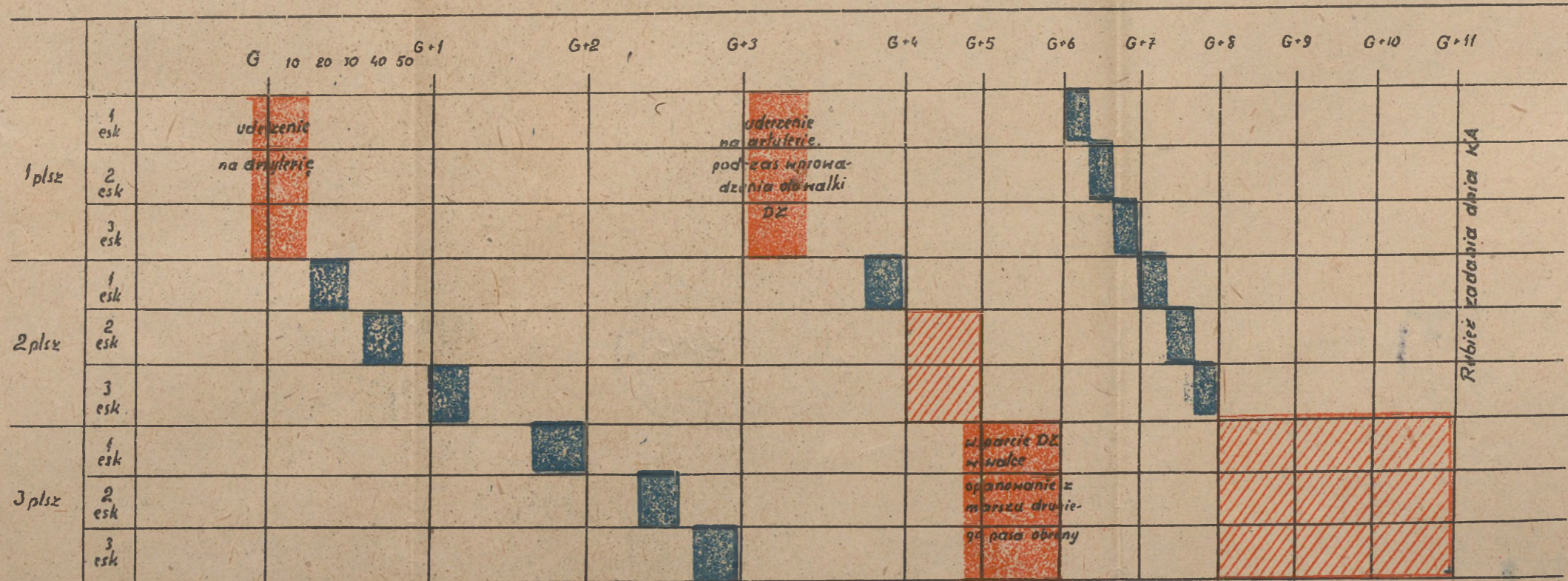
LEGENDA

- uderzenia bombowców
- ostona wojsk
- obserwacja pola walki

GRAFIK WSPARCIA LOTNICZEGO KA W PIERWSZYM DNIU WALKI

(WARIANT)

Egz. Nr. ....
Nr. Ks. 3011/w.

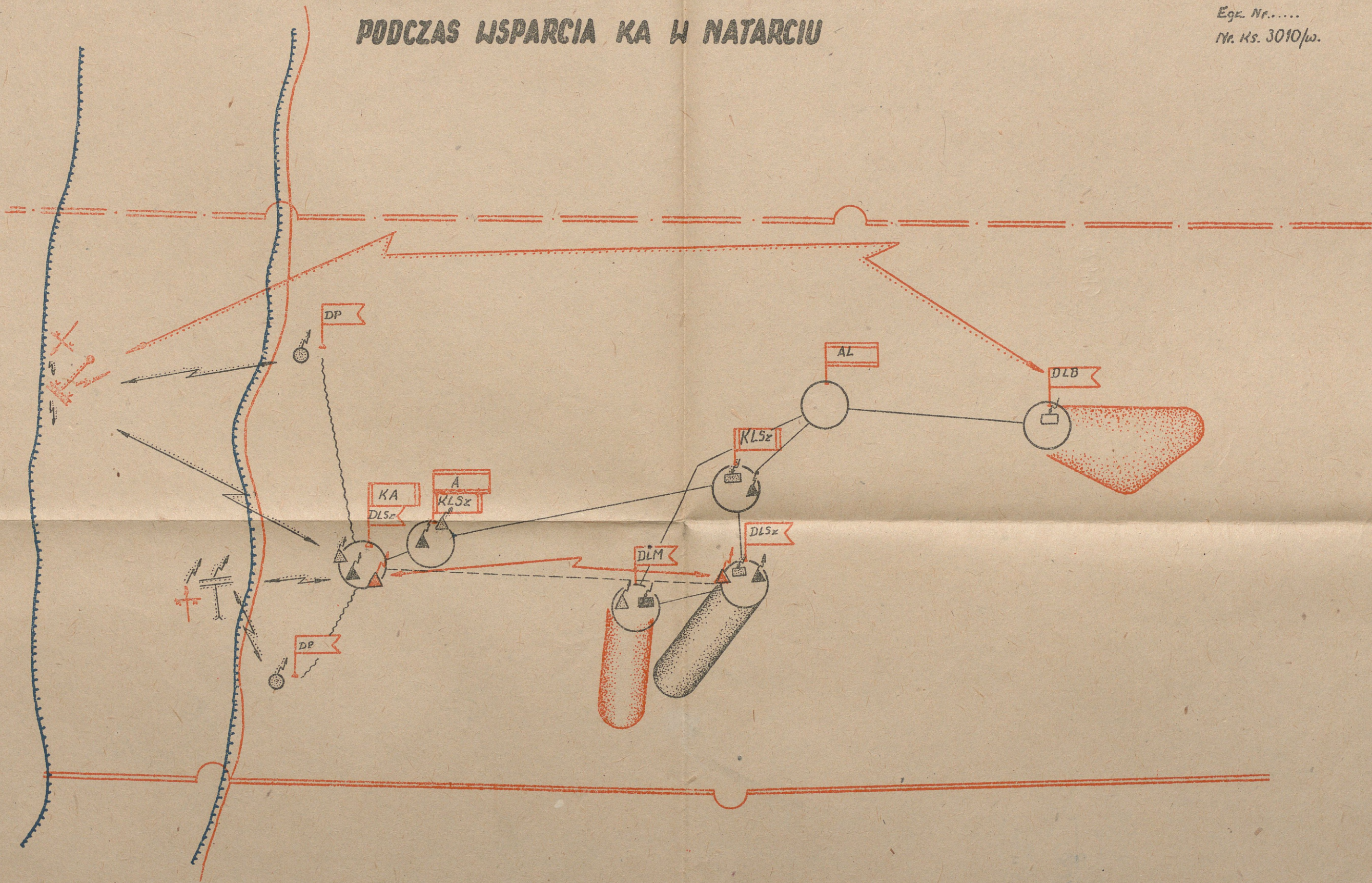
ODBITO 280 EGZ

Rozesłano uczestnikom II konferencji
w/g specjalnego rozdzielnika
wyk. pptk. BEJGER
rys. Rzemek dn. 8.11.55r.

- uderzenia zesrodkowane.
- działania urzutowane.
- w gotowosci do dzialan na wezwanie z pola walki.

SCHEMAT ORGANIZACJI DOWODZENIA LOTNICTWEM PODCZAS WSPARCIA KA W NATARCIU

Egz. Nr. ....
Nr. Ks. 3010/w.

LEGENDA

- łączność przewodowa.
- ▲ Sieć dowodzenia współdziałania LSz.
- ▲ Sieć lotniskowa LB.
- ▲ Sieć wywołania LSz.
- ▲ Sieć naziemnego dowodzenia DLSz.

ODBITO 280 EGZ!

Bazowano uczestnikom II konferencji
wg specjalnego rozdzielnika
wyk. ppłk. BEJGER
rys. Reemeh dn. 8.11.53r